07/12/2018

Ο Μητρ.Βεροίας στην Κοζάνη για τον Άγιο Νικόλαο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Κατά την εορτή του Άγιου Νικολάου το πρωί τελέστηκε πολυαρχιερατικό συλλείτουργο προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος, ο οποίος κήρυξε και τον θείο λόγο και συλλειτουργούντων των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλοχίου, Κηφισίας, Αμαρουσίου και Ωρωπού κ. Κυρίλλου, ο οποίος χοροστάτησε στον Όρθρο και του οικείου Ιεράρχου Σερβίων και Κοζάνης κ. Παύλου. Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας ακολούθησε πάνδημη λιτανεία της Ιερής Εικόνος του Αγίου.

Την παραμονή της εορτής το απόγευμα, τελέστηκε πανηγυρικός εσπερινός χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλοχίου, ο οποίος κήρυξε και τον θείο λόγο ενώ μαζί με τον Σεβασμιώτατο συγχοροστάτησαν οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων,Κηφισίας, Αμαρουσίου και Ωρωπού κ. Κύριλλος και ο επιχώριος Μητροπολίτης Σερβίων και Κοζάνης κ. Παύλος.

Από τους εορτασμούς για τον Άγιο Νικόλαο στην Κοζάνη σας παραθέτουμε αυτούσια την ομιλία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων.

Η ομιλία του Σεβ. Μητροπολίτου Βεροίας στην Θ. Λειτουργία :

«Χορεύσατε πνεύματι, πάντες φι-λέ-ορτοι, οὐρανοί εὐφραίνεσθε ... φαι-δρῶς ἐν τῇμνήμῃτοῦπαμ-μά-καρος ... Νικολάου».

Οὐρανός καί γῆ εὐφραίνεται σή-με--ρα ἐπί τῇ μνήμῃ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρός ἡμῶν Νικολάου, ἀρχιεπι-σκόπου Μύρων, τοῦ θαυμα-τουρ-γοῦ.

Εὐφραίνεται ἡ γῆ, γιατί ἐξ αὐ-τῆς προῆλθε ὁ ἑορταζόμενος ἱε-ράρχης, εἰς αὐτήν ἔζησε, μέ τούς ἀνθρώ-πους συνανεστράφη, ἀλλά τό πο-λί--τευμά του ὑπῆρξε, κατά τόν πρωτ-οκορυφαῖο ἀπόστολο Παῦλο, ἐν οὐ-ρανοῖς.

Εὐφραίνεται ἰδιαιτέ-ρως ὅμως καί ἀγάλλεται καί χορεύει ἐν πνεύ-μα-τι καί ἡ πόλη τῆς Κοζάνης, ὁ εὐσε-βής κλῆρος καί λαός της, μέ προ-εξάρχοντα τόν σεπτό ποι-με-νάρχη της, τόν Σεβασμιώτατο Μη-τρο-πο-λί-τη Σερβίων καί Κοζάνης καί προσφιλῆ ἐν Χριστῷ ἀδελφό κύ-ριο Παῦλο, διότι ἔχει τόν μέγα αὐ-τό καί θαυματουργό ἅγιο, τόν ἅγιο Νικόλαο, πο-λιοῦχο καί προ-στά-τη, μεσίτη καί πρέσβυ στόν θρό-νο τῆς Χάριτος, ὑπέρμαχο καί βοηθό «ἐν πάσαις ἀνάγκαις».

Εὐφραίνεται μαζί μέ τή γῆ ὅμως σή--μερα καί ὁ οὐρανός. Εὐφραί-νε-ται μαζί μέ τήν ἐπί γῆς στρα-τευ-ο-μένη Ἐκκλησία καί ἡτῶν πρω-το-τόκων, γιατί ἐκεῖ πλέον

περιπο-λεύει ὁ μέγας ἱεράρχης, ἀπό ἐκεῖἐ ποπτεύει τήν Ἐκκλησία τοῦ Χρι-στοῦ, καί ἐξ οὐρανοῦ σπεύδει πρός βοήθεια ὅλων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐπι-καλοῦνται τήν χάρη του καί τι-μοῦν τήν ἱερά καί πανευκλεῆμνή-μη του.

Τή δική του βοήθεια ἐπικαλού-με-θα καί ἐμεῖς σήμερα γιά νά ποῦμε λίγα λόγια πρός τιμήν τοῦμεγά-λου αὐτοῦἱεράρχου, ὡς ἐλάχιστο δεῖγμα σεβασμοῦ πρός τό μέγεθος τῆς ἁγιότητός του, ἀλλά καί ὡς ταπεινό ἀντίδωρο τῆς ἀγάπης τοῦ ποι-με-νάρχου σας, ὁ ὁποῖος εὐγε-νῶς καί φιλοφρόνως μᾶς προσ-ε-κάλεσε γιά νά συνεορτάσουμε καί νά συμ-πα-νη--γυρίσουμε μαζί του καί μαζί σας στόν περικαλλῆ καί ἱστορικό μητροπολιτικό ναό τῆς Κοζάνης, τόν τιμώμενο στό ὄνομα τοῦ κλεινοῦ ἱεράρχου, τήν ἱερά μνήμη τοῦ πολιούχου σας.

Ταπεινό τό δῶρο, εὐτελής ἡ προσ-φορά, διότι δέν εἶναι εὔκολο νά ἐγκω-μιάσει ἀνθρώπινη γλώσσα τίς ἀρε-τές καί τά θαύματα τοῦ ἁγίου Νι-κολάου. Δέν εἶναι εὔκολο νά πε-ρι-γράψει κανείς τή ζωή ἐκεί-νου, ὁ ὁποῖος βάδισε στά ἴχνη ὄχι μόνο ἑνός ἀλλά ὅλων τῶν ἁγίων καί τῶν δι-καίων, ὅπως γράφει χα-ρα-κτηρι-στι-κά ὁ ἐγκωμιαστής του, ἅγιος Ἀνδρέας Κρήτης.

Ἴσως ὅμως καί δέν χρειάζεται νά περιγράψει καί νά ἐγκωμιάσει κανείς τή ζωή τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου ἱεράρχου, γιατί ποιό πέ-λα-γος εἶναι ἀμέτοχο τῶν θαυ-μάτων του καί ποιά ἐσχατιά τῆς γῆς δέν γνωρίζει τίς δωρεές του, ὅπως ὑποσημαίνει στόν λόγο του πρός «τόν περιβόητον ἐν ἀρχιερεῦσι Θεοῦ Νικόλαον» ὁ βυζαντινός αὐ-το-κράτορας Λέοντας Στ΄ ὁ σοφός, ἀλλά καί γιατί δέν ἔχει ἀνάγκη ἀπό τά ἀνθρώπινα ἐγκώμια ὁ ἅγιος Νι-κό-λαος, ὁ ὁποῖος ἀπολαμ-βάνει πλούσια τή χάρη καί τή δόξα τοῦ οὐρανοῦ, τήν ὁποία τοῦ προ-σέφερε ὁ δικαιο κρίτης Θεός.

Αὐτό πού χρειάζεται, ἀδελφοί μου, σήμερα εἶναι, ἐάν θέλουμε νά τιμήσουμε ὄντως τή φωσφόρο μνή-μη τοῦ κλεινοῦ ἐν ἱεράρχαις καί εὐκλεοῦς ἐν θαύμασι ἁγίου Νι-κολάου, νά ἀκούσουμε τή φωνή τοῦ ἀποστόλου Παύλου: «πείθεσθε τοῖς ἡγουμένους ὑμῶν καί ὑπεί-κε-τε», καί νά προσπαθήσουμε νά κά-νουμε πράξη ζωῆς τήν προ-τρο-πή του. Ὄχι σήμερα μόνο, γιατί ἡ μί-μηση τῆς ζωῆς τῶν ἁγίων τῆς Ἐκ-κλησίας μας δέν εἶναι κάτι τό ὁ-ποῖο ἐπιτυγχάνεται σέ μία ἤ σέ δύο ἡμέρες, ἀλλά καί γιατί ἡ τιμή τῶν ἁγίων, ἐάν θέλουμε νά εἶναι ἀληθινή, δέν περιορίζεται στήν ἡ-μέ-ρα τῆς μνήμης τους, ἀλλά θά πρέ--πει νά ἀποτελεῖστόχο καί διαρ-κῆσκοπό τῆς ζωῆς μας.

Διότι ἀκολουθώντας τά ἴχνη τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας, θά φθά-σου-με καί ἐμεῖς ἐκεῖπού ἔφθασαν καί ἐκεῖνοι, θά φθάσουμε στόν ἀρχηγό καί τελειωτή τῆς πίστεώς μας, τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό.

Ἄς ἀκούσουμε, λοιπόν, ἀδελφοί μου, καί ἐμεῖς σήμερα τήν προ-τρο-πή τοῦ

οὐρανοβάμονος ἀποστόλου Παύλου καί ἄς ἀγωνισθοῦμε νά βαδίσουμε στά ἴχνη τοῦ ἑορτα-ζο-μένου ἁγίου πολιούχου σας, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρός ἡμῶν Νικολάου, διότι ἀποτελεῖ γιά ὅλους μας, κα-τά τόν ἱερό ὑμνογράφο, «κανό-να πί-στεως καί εἰκόνα πραότητος», ἀποτελεῖπρότυπο ταπεινώσεως καί ἀνιδιοτελοῦς ἀγάπης πρός τούς ἀνθρώπους.

Ἄς ἀγωνισθοῦμε νά θέσουμε ὡς θεμέλιο τῆς ζωῆς μας τήν ταπει-νο-φροσύνη, τήν ὁποία εἶχε σέ μέ-γιστο βαθμό ὁ ἅγιος Νικόλαος καί γι᾽αὐτό ἀξιώθηκε μεγάλων καί οὐ-ρανίων δωρεῶν, γι᾽αὐτό ὑψώ-θηκε ἀπό τόν Θεό καί ἁγιάσθηκε, κατά τήν ὑπόσχεσή του, ὅτι «τα-πει-νοῖς δίδωσι χάριν».

Ὑψώθηκε καί ἁγιάσθηκε διά τῆς ταπεινώσεως, διότι ἡ ταπείνωση ἀποτελεῖτό ἀσφαλές θεμέλιο τῆς ἐν Χριστῷζωῆς. Ἀποτελεῖτή μο-ναδική καί ἀσφαλῆὁδό τῆς πνευ-ματικῆς προόδου τοῦἀνθρώπου, ἀπό τήν ὁποία δέν μπορεῖνά ἐκ-πέ-σει καί νά παρασυρθεῖκανείς, διό-τι δέν κινδυνεύει ἀπό τήν ὑψη-λο-φροσύνη καί τή μεγάλη ἰδέα γιά τόν ἑαυτό του, καί ἔτσι τόν σκε-πάζει καί τόν στηρίζει ἡχάρη τοῦ Θεοῦ.

Γι᾽αὐτό καί ἡ τα-πει-νοφροσύνη συ-κοφαντεῖται καί πολεμεῖται τό-σο ἀπό τόν ἐχθρό τῆς ψυχῆς μας, τόν διάβολο, ὅσο καί ἀπό ἐκείνους πού τόν ἀκο-λου-θοῦν, γιατί ὁδηγεῖ τόν ἄνθρωπο στή σωτηρία.

Ὅμως ἐμεῖς, ἀδελφοί μου, πρέπει νά ἀγωνισθοῦμε γιά νά τήν θέ-σου-με ὡς θεμέλιο τῆς ζωῆς, γιατί ζοῦμε σέ μία ἐποχή κατά τήν ὁποία ὁ ἄνθρωπος δοκιμάζεται πε-ρισσότερο ἀπό κάθε τι ἄλλο ἀπό τόν πειρασμό τῆς ὑπερηφανείας, συγκεκαλυμμένης ὑπό τόν μανδύα τῆς αὐτο-πεποιθήσεως, καί ὠθεῖται ἀπό τίς κοινωνικές συνθῆκες σέ ἕνα ἀνταγωνισμό αὐτοπροβολῆς καί αὐτοδιαφημίσεως· ὠθεῖται σέ ἕναν μαραθώνιο γιά τήν κατά-κτη-ση κοσμικῶν διακρίσεων καί τί-τλων καί πρωτοκαθεδριῶν, ἀδια-φο-ρώντας ἤκαί ἀγνοώντας ὅτι ὅλα αὐτά εἶναι «σκιᾶς ἀσθενέ-στε-ρα καί ὀνείρου ἀπατηλότερα», εἶναι μετέωρα βήματαἀπό τά ὁποῖα πολύ εὔκολα ὁἄνθρωπος εἶναι δυνατόν νά κατακρημνισθεῖκαί νά ἀπωλέσει τά πάντα.

Ἀντίθετα ὅμως πρός τή λογική τοῦ κόσμου ὑπάρχει ὁλόγος τοῦΘεοῦ, ὁὁποῖος μᾶς διαβεβαιώνει ὅτι «ὁταπεινῶν ἑαυτόν ὑψωθή-σεται». Ὑπάρχει τό παράδειγμα τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου πατρός ἡμῶν Νικολάου, ἀρχιεπισκόπου Μύρων τοῦ θαυματουργοῦ, ὁ ὁποῖ-ος «ἐκτήσατο τῇ ταπεινώσει τάὑψηλά», καί καλεῖ καί ὅλους ἐμᾶς, οἱ ὁποῖοι τόν τιμοῦμε σήμε-ρα καί πανηγυρίζουμε τήν ἱερά καί φωτοφόρο μνήμη του, νά τόν μιμηθοῦμε.

Καί εὔχομαι, ἀδελφοί μου, ταπει-νῶς, ἐκφράζοντας καί τίς ὁλοκάρ-διες εὐχαριστίες μου, ἐκ προσώπου καί τῶν Σεβασμιωτάτων ἁγίων ἀ-δελφῶν, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μη--τροπολίτου Κισάμου καί Σελί-νου κυρίου Ἀμφιλοχίου καί τοῦ

Σεβα-σμιωτάτου Μητροπολίτου Κη--φισί-ας, Ἀμαρουσίου καί Ὡρω-ποῦ κυ-ρίου Κυρίλλου, πρός τόν Σεβα-σμιώ-τατο ποιμενάρχη σας, Μητρο-πο-λίτη Σερβίων καί Κοζά-νης κύ-ριο Παῦλο, γιά τήν ἀδελ-φι-κή πρόσ-κλησή του νά συμμετά-σχου-με στήν πανήγυρη τοῦ πο-λι-ούχου καί προστάτου τῆς Κοζά-νης ἁγίου Νι-κολάου, ἀρχιεπισκό-που Μύ-ρων, τοῦ θαυματουργοῦ, ὁ τι-μώ-μενος μέγας ἱεράρχης νά κα-τευ-θύνει καί ἐμᾶς διά τῆς χάριτος καί τῶν πρεσβειῶν του στήν ὁδό τῆς τα-πει-νώσεως, ὥστε νά ἀξιω-θοῦ-με καί ἐμεῖς νά ἀποκτήσουμε δι᾽αὐ-τῆς «τά ὑψηλά», καί νά ἀπο-λαύ-σουμε μαζί του καί μετά πά-ντων τῶν ἁγίων τή χαρά τῆς οὐ-ρα-νίου βασιλείας τοῦΘεοῦκαί τή μακα-ριότητα τῆς αἰωνίου ζωῆς. Ἀμήν.